

Q. K. 420,7.

(X 1877410)

II i
1847

SOCIETATIS IESV
NOVVM FIDEI
SYMBOLVM

In Hispania promulgatum;

Eiusdem

*Notio Censoria in Symbolum
Apostolorum.*

Habac. i.

Adspicite in gentibus, & videte, & admiramini, & obstupescite: quia opus factum est in diebus vestris, quod nemo credet, cum narrabitur.

M. DC. XXXVI.

IESVITICVM FIDEI SYMBOLVM
velut Canticum novum

*Ex Ioh. Baptista Poza libris conflatum, unaq;
cum documentis necessariis ab Hispanicarum
Academiarum Procuratore S. Inquisitionis
Consilio Madriti exhibitum, & ad Sacro-
sanctum Romanæ Inquisitionis Tribunal de-
portatum à Francisco Roales Theologo Sal-
maticensi & Catholici Hispaniarum Regis
Sacellano.*

- I. **C**REDO in duos Deos, quorum vnus filij pater & mater
est metaphorice in generatione æterna: alter meta-
phorice mater & pater est in generatione temporali:
cui consequens est, vt tam Deo patri, quam B. Virgini
nomen Matri pater conueniat, tamquam vterq; Her-
maphroditus esset, vel Androgynus.
- II. Credo in Iesum Christum, vnicum vtriusq; filium me-
taphoricum secundum æternam & temporalem gene-
rationem.
- III. Credo Iesum Christum, vt hominem fuisse conceptum
& natum de Maria Virgine, tanquam patre & matre
metaphorice per virtutem paternam & maternam.

IV. Cre-

- IV. Credo eundem passum & mortuum non vere & realiter, eo quod mori non potuit.
- V. Credo eundem fuisse sepultum, etsi vere & realiter non mortuum.
- VI. Credo animam eius descendisse ad inferos metaphoricè, cum à corpore non fuerit separata.
- VII. Credo eadem metaphora eum à mortuis resurrexisse, qua fuit mortuus.
- VIII. Credo eum adscendisse in cœlos, sedere ad dextram patris, & venturum, ut iudicet alios viuentes, alios etiamnum mortuos.
- IX. Credo in Spiritum Sanctum, qui locutus est per Prophetas nonnumquam deceptos.
- X. Credo Ecclesiam ex maiori parte Sanctam, & Sanctorum Communionem.
- XI. Credo remissionem peccatorum per repentinum Spiritus Sancti adventum super impios.
- XII. Credo resurrectionem carnis ex maiore eius parte, & vitam æternam non sine aliqua oppositi formidine.

HABET hic Lector specimen nouæ Iesuitarum doctrinæ, qua illi Hispaniam imbuerunt, & magnam partem à doctrina, quam Ecclesia Romana didicit, alienarunt, ut iam Hispania eadem de Religione dissidia & bella ciuilia metuenda sint, quæ Germaniam, Galliam, Belgium, Angliam, aliasq; Europæ regiones tam miserè vastarunt, nisi tamen Hispani alienis malis doctiores facti ad saniora consilia receptum habent, & Spiritus Sancti monita exsequuntur. Prover. 26. Cum defecerint ligna, exstinguetur ignis: & susurrone detracto, iurgia conquiescunt. Proverb. 22. Eiice derisorem, & exhibit cum eo iurgium, cessabuntq; causæ & contumeliæ.

*IMPIA, SCELERATA ET HOR-
renda Anglicorum & Hispanicorum Je-
suitarum Censura in Symbolum Apostolo-
rum, ad explodendam non modo Parisien-
sium Theologorum, sed & Sedis Apostolicae
Censuram, typis publicata.*

Ex admonitione Iesuitarum ad Lectorem.

Merito ac prudenter timuimus, ne Theologi Parisienses homines
versipelles ac subdoli ipsum fidei Christianæ Symbolum pari li-
centia & temeritate (ac nostros duos libros) profanent. Quorum co-
natus sacrilegos ut pro ea, qua pollemus auctoritate præueniamus, è re
Catholica futurum arbitramur, idem Symbolum nostra Censura casti-
gatum Catholicis omnibus proponere, ne quid in eo deinceps superfit,
quod incautis Lectoribus offendiculum obiiciat.

*Credo in Deum Patrem Omnipotentem, Creatorem
cæli & terra.*

Primus iste Articulus si intelligatur, quasi solus Pater si Deus, & o-
mnipotens, & creator, filius autem & Spiritus sanctus solum crea-
turæ sint: propositio est impia, blasphema, indiuiduæ Trinitatis de stru-
ctiua, & pridem in sacro & Oecumenico Concilio 318. Episcoporum
aduersus Arii impietatem damnata. Quatenus autem soli Patri crea-
tionem attribuit, noua est, temeraria, erronea, contra communem Ec-
clesiæ Patrum ac Theologorum omnium sensum prolata, cum hacte-
nus receptum sit tamquam inuiolabile decretum omnes Trinitatis a-
ctiones ad extra esse indiuisibiliter toti Trinitati communes.

*Et in Iesum Christum, filium eius unicum, Dominum
nostrum.*

Tota hæc propositio captiosa est & fallax, in quantum omittit Ie-
sum Christum filium esse naturalem & consubstantialem Patri. Sic
enim periculosa est & doctrinam inducit hæreticam sæpius ab Eccle-
sia in Conciliis Nizæno, Ephesino & Francofurdiensi præ sente Caro-
lo Magno damnatam. 2. ratione particulæ unicum, omiſſa præsertim
Consubstantialis aut Naturalis. Sic enim quatenus propositio etiam

exten-

5

extenditur ad filios adoptiuos, de quibus ipse Dominus Psalm 81. ait: Ego dixi, Dii estis, & filii excelsi omnes. Et Apostolus Rom. 8. Quicumque Spiritu Dei aguntur, ii sunt filii Dei. Si autem filii & hæredes: hæredes quidem Dei, cohæredes autem Christi. falsa est, piarum aurium offensua, & iustis omnibus & sanctis iniuriosa. 3. Quatenus esse Dominum, quod indiuisa proprietate tribus diuinis personis æqualiter conuenit, soli filio attribuit, oblique insinuans, vnicam esse diuinam personam, quæ modo Patris, modo Filii, modo Spiritus Sancti appellatione significatur, hoc iam pridem aduersus Sabellium vniuersa Ecclesia tamquam impium atque hæreticum damnauit.

*Qui conceptus est de Spiritu sancto, natus ex Maria
Virgine.*

TOta hæc propositio æquiuocatione laborat, quæ inducere potest in hæresin propter ambiguas particulas De, & Ex: & quia ordinarie de habitudine importat principii componentis, iuxta quam innuitur Dominum nostrum de substantia Spiritus sancti factum esse, & ita Spiritum sanctum verè dici posse Patrem Christi. Ideo propositio in hoc sensu falsa est, dolosa, hæretica, & diuinarum originum confusione atq; euerfionem inducens. Similiter quoniam tam particula De, quam particula Ex consueto more loquendi habitudinem prioris & posterioris includit, & eatenus insinuare videtur, Christum posteriorem Spiritu sancto, & ante Mariam non fuisse, quod pridem aduersus Nestorium tamquam falsum & hæreticum damnatum est: ideo propositio hoc sensu intellecta hæretica est. Denique si ita Christus dicitur natus ex Maria Virgine, vt quicquid in Christo est, ex ea natum statuatur, quasi Virgo etiam dici possit Mater diuinitatis, in hoc sensu propositio falsa atq; hæretica est, & in consequentia valde periculosa.

Passus sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus & sepultus.

HÆc propositio ambigua est, & aliquo sensu hæretica: nam cum proprie in cæteris rebus ita actiones & passiones sunt suppositorum, vt etiam naturæ eius propria & hypostasis attribuantur, & ob hæc causam mortua vel abscissi manu non recte propterea homo mortuus dicatur, nisi ipsa natura humana dissoluatur, ideo periculosa est propositio, & iuxta obuium illic sensum intellecta, quasi diuinitas aliquid passa, vel mortua fuerit, non solum hæretica est, sed etiam impia & blasphema.

Descendit ad inferos: tertia die resurrexit à mortuis.

IN hac propositione quatenus verbum Descendit, relatum ad personam Christi, insinuare videtur, ipsam quoque diuinitatem ad inferos descen-

descendisse, cum tamen diuinitas propter immensitatem ubiq; existens moueri non possit à loco in locum, ac proinde non adscendere in cœlum nec ad inferos descendere, ideo periculosa est & inducere potest in errorem. Intellecta verò de anima Christi, si sensus sit animam Christi ad pœnas inferni descendisse, & eas re ipsa sustinuisse, propositio est hæretica, scandalosa, piarum aurium offensiua, & ex Caluini doctrina lib. 2. cap. 16.

*Adscendit ad cœlos, sedet ad dextram Dei Patris
omnipotentis.*

Ista quoque propositio intellecta de adscensione Christi in cœlum secundum diuinitatem, perinde vt superior, falsa & erronea est. Quatenus autem affirmat, Christum sedere indefinite, ac proinde etiã vniuersaliter id pro omni tempore statuere videtur, ideo si ita intelligatur, Christum semper sedere, vt neque stet vnquam, neque etiam de loco in locum moueatur, cum & stet, & Sanctus Stephanus stantem eum in cœlo viderit, & Ioannes Apoc. 14. De Virginibus dicat, eas Agnum perpetuo sequi quocumque ipse ierit, propositio sic intellecta temeraria est, & expresso Dei verbo contraria. Denique in quantum hæc eadem propositio Deo patri dextram attribuit, Anthropomorphitarum hæresin redolet, & in eum errorem inducit.

Inde venturus est iudicare viuos & mortuos.

Ista propositio quatenus ita asserit Christum ita iudicaturum esse viuos & mortuos, vt negare videatur, Patrem & Spiritum Sanctum iudicatuos, cum hæc actio suprema atque adeo diuinæ authoritatis sit, eaque externa, ac proinde toti Trinitati communis; ideoque propositio hac ratione ad solam personam Christi, multoque magis ad solam eius naturam humanam limitata, falsa, temeraria & erronea est. Quatenus autem eadem quoque propositio asserit, Christum iudicaturum esse non modo mortuos, sed etiam viuos, ambigua est & fallax. Vnde si sensus est, quosdam homines non esse morituros, non prius vita defunctos ad iudicium esse perducendos, propositio noua est, temeraria, falsa & erronea, nec non Verbo Dei & communi Patrum totiusq; Ecclesiæ sensui contraria.

Credo in Spiritum Sanctum.

Hæc propositio maligne proposita est & ex affectata breuitate merito suspecta haberi potest. Subdole enim Spiritus Sancti diuinitatem, eiusq; à patre & filio processionem tacet. Proinde Arianam hæresin redolet, schismati Græcorum obliq; fauet, indiuiduamq; Trinitatem dissoluit.

Itemque

7
Itemque tota explicatio diuinæ atque indiuiduæ Trinitatis, octo istis articulis comprehensa, manca & periculosa est, auertitque fidelem populum à cultu & reuerentia tribus diuinis personis indiuisse atq; inseparabiliter debita, & sub prætextu breuitatis & non necessariæ explanationis subdole totum Trinitatis mysterium euertit, cum tamen perfecta eius & explicata fides medium sit ad salutem necessarium. Vixque tota hæc doctrina excusari potest à dolo, quod nullam de Filii aut Spiritus Sancti diuinitate, aut etiam eternitate mentionem faciat, sed contrarium de Filio in articulo tertio insinuet.

*Sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum
Communionem.*

PROPOSITIO hæc multiplici periculosa equiuocatione & affectata ob-
scuritate errorem regit. In primis enim ambiguum & obscurum est, quid sit credere Sanctam Ecclesiam Catholicam. Et si sensus est adhibendam esse fidem definitionibus Ecclesiæ cum exclusionem definitionum, quæ fieri possent à solo eius capite, quasi Papa extra Cōcilium nihil definire possit, quod sit de fide: propositio est temeraria, scādaloſa & summo Pontifici vehementer iniuriosa. Deinde dubium est, quo sensu Ecclesiam dicat esse Sanctam. Et si sensus sit solos Sanctos, & non multos malos contineri, propositio falsa, & hæretica, & Verbo Dei communi- que Patrum sensui contraria est. Eodemq; modo reiiciendum est, quod de Sanctorum communionem adiungitur, si inter solos Sanctos bonorum spiritualium communio admittatur, cum fide certum sit, omnes qui in Ecclesia sunt, tam bonos quam malos, in bonorum spiritualium saltem aliquorum participatione vniri. At si per Communionem Sanctorum non tantum bonorum, spiritualium saltem, sed quorumcumq; etiam aliorum Communio intelligeretur, propositio esset absurda, à fide & recta ratione aliena, & Anabaptistarum confusionem induceret.

Remissionem peccatorum.

ISTA quoque propositio sub his generalibus terminis concepta, vel falsa, vel periculosa est. Intellecta enim de perfecta & absoluta peccatorum omnium, etiam eorum, quæ quotidie committimus, remissione iam à Christo facta, & nobis semel in Baptismo applicata: hoc sensu hæretica est, & Sacramenti Pœnitentiæ destructiua.

Carnis Resurrectionem.

SI intelligatur de Resurrectione, quasi iã facta & amplius nō sit futura, propositio hæretica est, iam olim ab Hymenceo & Phileto asserta, & ab ipso Apost. 2. Tim. 2. dānata. Intellecta v. de resurrect. futura, sed
de car-

de carne animali, hoc est, quæ iisdem animalibus desideriis, operationibus ac necessitatibus subiecta sit: propositio falsa atque erronea est, & Mahometis impietatem sapit contra expressam verbi diuini auctoritatem. 1. Corinth. 15.

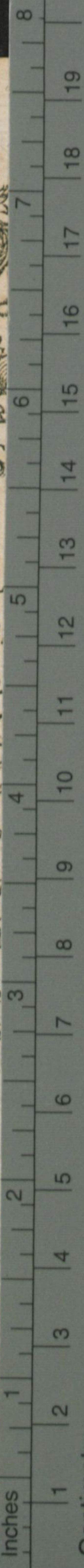
Vitam æternam.

HÆc propositio quatenus indefinite proponitur, atque ita vniuersaliter extenditur ad omnes, excludendo mortem æternam, qua iniusti punientur, falsa, scandalosa & hæretica est, ianuamque vitiis omnibus aperit, & Atheistarum huius temporis impietatem atque insaniam sapit.]

Adhuc Notio Censoria Jesuitarum.

HE M, ista est prudentia & iustitia, qua se Iesuitæ venditant, vt qui suas nouitates Romanis & Parisiensibus Censoribus probare non possunt, merito & prudenter in eo facere se iactitent, quod ipsa Spiritus sancti verba, nunquam nisi cum veneratione & horrore quodam tractanda, ad incudem vocant, & ingeniorum suorum lasciuia ac petulantia subiiciunt, vereque obscœnarum Harpyiarum instar contactu immundo fœdare non dubitant. Sed hac de re plura Lector inueniet in Alphonsi de Vargas Relatione de Stragematis & Sophismatis Societatis

I E S V.

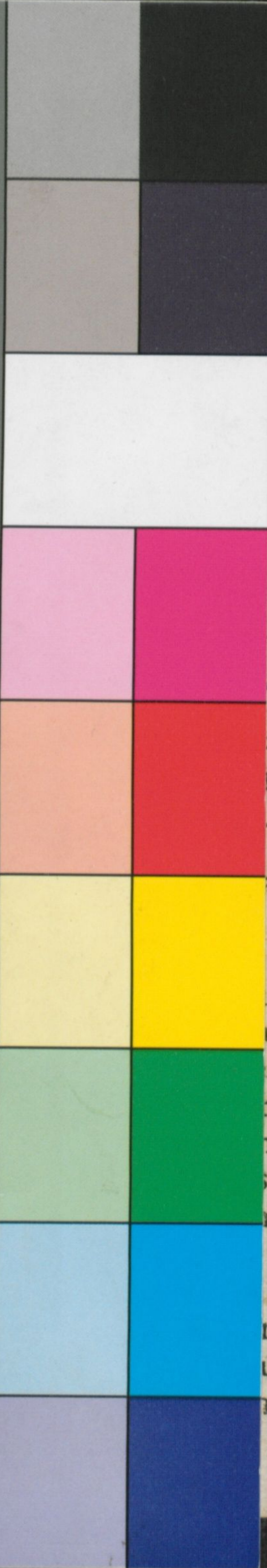

Kodak
LICENSED PRODUCT

© The Tiffen Company, 2000

KODAK Color Control Patches

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

IES

Ex

S...

II.

III.

MBOLVM
um

*flatum, unaq;
Hispanicarum
S. Inquisitionis
, & ad Sacro-
is Tribunal de-
Theologo Sal-
anarum Regis*

*s filij pater & mater
eterna: alter meta-
ratione temporalis:
ti, quam B. Virgini
quam uterq; Her-
s.
vtriusq; filium me-
temporalem gene-*

*m fuisse conceptum
quam patre & matre
& maternam.*

IV. Cre-

